EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 141/64/EEG VAN DE RAAD

van 21 oktober 1964

betreffende de regeling voor de op basis van granen en rijst verwerkte produkten

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 19 houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1], inzonderheid op artikel 14, lid 3, artikel 19, lid 2, sub d), artikel 20, lid 2, tweede zin, artikel 23, lid 4, en artikel 24,

Gelet op Verordening no. 16/64/EEG houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt [2], inzonderheid op artikel 2, leden 5 en 6, artikel 14, en artikel 15, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in artikel 14, lid 3, van Verordening no. 19 en in artikel 2, lid 5, tweede alinea, van Verordening no. 16/64/EEG wordt bepaald dat de Raad de bepalingen vaststelt die noodzakelijk zijn voor de toepassing van het stelsel van heffingen op de verwerkte produkten, onderscheidenlijk bedoeld in artikel 1, sub d), van eerstgenoemde en in artikel 1, lid 1, sub c), van laatstgenoemde verordening ;

Overwegende dat de Lid-Staten de heffing dienen vast te stellen ; dat het echter voor de vaststelling van deze heffing noodzakelijk is de wijze van berekening van het variabele element vast te stellen en het bedrag van het vaste element te bepalen ;

Overwegende dat het variabele element moet overeenkomen met de invloed van de heffingen die zijn vastgesteld voor de daarin verwerkte basisprodukten op de kostprijzen van de verwerkte produkten ; dat deze invloed kan worden berekend op de grondslag van de gemiddelde heffing die van toepassing is tijdens een representatieve periode en van de hoeveelheid basisprodukt die vereist is voor de vervaardiging van een eenheid verwerkt produkt ; dat er, ten einde verleggingen van het handelsverkeer te voorkomen die het gevolg zouden kunnen zijn van het verschil in niveau van de heffingen tussen de Lid-Staten en de derde landen, geen rekening dient te worden gehouden met het forfaitaire bedrag ;

Overwegende dat dit forfaitaire stelsel bij een aanzienlijke prijsdaling de noodzakelijke bescherming van de verwerkende industrieën van de Gemeenschap in gevaar zou kunnen brengen ; dat ten einde dit te ondervangen in een verhoging van de gemiddelde heffing dient te worden voorzien ;

Overwegende dat voor de verwerkte produkten die geen enkele van de in artikel 1, sub a), van Verordening no. 19 en artikel 1, lid 1, sub b), van Verordening no. 16/64/EEG genoemde basisprodukten bevatten, het variabele element wordt vastgesteld, rekening houdend met de marktomstandigheden van de verwerkte produkten die daarmede het meest overeenkomen en waarmede zij in concurrentie treden ;

Overwegende dat het vaste element van de heffing moet worden vastgesteld, rekening houdend met de noodzaak de verwerkende industrie te beschermen ; dat het wenselijk is dit element in absolute waarde vast te stellen op de grondslag van de meest representatieve prijzen ; dat dit vaste element

[1] PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 933/62.
[2] PB no. 34 van 27. 2. 1964, blz. 574/64.

voor elk produkt voor alle Lid-Staten hetzelfde moet zijn ;

Overwegende evenwel dat het noodzakelijk is, ten einde sommige verwerkende industrieën in staat te stellen zich geleidelijk aan te passen, te bepalen dat voor bepaalde produkten het bedrag van het vaste element bij het van toepassing worden van deze verordening zal worden vastgesteld op een peil dat samenhangt met de bestaande bescherming en dat vervolgens geleidelijk wordt verlaagd tot het uiteindelijke bedrag ;

Overwegende dat de bescherming van de verwerkende industrie voor sommige verwerkte produkten reeds is verzekerd door de ten aanzien van het belangrijkste verwerkte produkt geldende bescherming en dat in dat geval het vaste element gelijk aan nul kan zijn ;

Overwegende dat in artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 2, van Verordening no. 19 en in artikel 15, lid 4, van Verordening no. 16/64/EEG, de Lid-Staten de bevoegdheid wordt verleend een restitutie toe te kennen bij de uitvoer van de onderscheidenlijk in de bijlage van Verordening no. 19 en artikel 1, lid 1, sub c), van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde produkten naar een andere Lid-Staat of naar derde landen ;

Overwegende dat in het intracommunautaire handelsverkeer de restitutie ten doel heeft de prijzen van de basisprodukten in de uitvoerende Lid-Staat af te stemmen op de prijzen in de invoerende Lid-Staat, zodat de verwerkende industrieën zich in vergelijkbare omstandigheden bevinden voor wat hun voorziening betreft ; dat de wijze van berekening van de restitutie derhalve zodanig dient te worden vastgesteld dat rekening kan worden gehouden met de prijsverschillen tussen de Lid-Staten ; dat het verschil tussen de drempelprijzen als representatief voor deze prijsverschillen kan worden beschouwd ;

Overwegende dat, voor wat de uitvoer naar derde landen betreft, de restitutie ten doel heeft het verschil tussen de prijzen van de basisprodukten in de uitvoerende Lid-Staat en de wereldmarktprijzen te overbruggen ; dat er derhalve criteria dienen te worden bepaald volgens welke deze restitutie kan worden toegekend ;

Overwegende dat het, wegens de bijzondere situatie op de markt van zetmeel en met name wegens de noodzaak voor de industrie om prijzen te handhaven die concurrerend zijn ten opzichte van de prijzen van de vervangingsprodukten, noodzakelijk is, in afwijking van het bepaalde in artikel 19, lid 1, van Verordening no. 19 en ter uitvoering van artikel 14 van Verordening no. 16/64/EEG, te bepalen dat de basisprodukten die door deze industrie aangewend moeten worden door middel van een restitutie bij de produktie tot hun beschikking gesteld kunnen worden tegen een lagere prijs dan die welke zou voortvloeien uit de toepassing van het stelsel van heffingen ; dat ten gevolge van het verschil in beleid dat thans door de Lid-Staten wordt gevoerd, een geleidelijke toenadering tussen de prijzen van deze produkten dient te worden bevorderd door middel van een harmonisatie van de restituties bij de produktie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Het bedrag van de heffingen en restituties voor de produkten of groepen van produkten, hierna genoemd „verwerkte produkten", en genoemd :

a) in de bijlage van Verordening no. 19, met uitzondering van de in groep 23.07 van het gemeenschappelijk douanetarief vermelde produkten,

b) in artikel 1, lid 1, sub c), van Verordening no. 16/64/EEG,

wordt door de Lid-Staten vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de navolgende artikelen.

2. De op de verwerkte produkten toe te passen heffing bestaat uit een vast element en een variabel element.

3. Onder „basisprodukten" worden in deze verordening verstaan de in artikel 1, sub a), van Verordening no. 19 genoemde graansoorten, alsmede breukrijst.

Titel I — Heffingen

Artikel 2

1. Tijdens een bepaalde maand is het variabele element van de heffing, die van toepassing is op 100 kilogram verwerkt produkt, gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de in de artikelen 4 tot en met 12 omschreven hoeveelheid basisprodukt. Behoudens de uitzonderingen vermeld in de artikelen 4 tot en met 12, is dit basisprodukt het produkt dat is gebruikt voor de vervaardiging van het verwerkte produkt, terwijl het bij van rijst afgeleide produkten breukrijst is.

2. Voor de berekening van de gemiddelde heffing wordt het verschil aangehouden tussen de in de invoerende Lid-Staat voor de maand van invoer geldende drempelprijs en,

a) bij invoer uit derde landen, het gemiddelde van de overeenkomstig artikel 10 van Verordening no. 19 of artikel 4 van Verordening no. 16/64/EEG bepaalde c.i.f.-prijzen, voor de eerste 25 dagen van de maand die aan de invoer voorafgaat ;

b) in het intracommunautaire handelsverkeer, het gemiddelde van de overeenkomstig artikel 3 van Verordening no. 19 of artikel 5 van Verordening no. 16/64/EEG bepaalde prijzen franco-grens, voor de eerste 25 dagen van de maand die aan de invoer voorafgaat. Dit gemiddelde wordt, in voorkomend geval, aangepast aan de hand van het verschil in de uitvoerende Lid-Staat tussen de drempelprijs van de maand van invoer en die van de voorafgaande maand.

De Commissie bepaalt het gemiddelde van de c.i.f.-prijzen en van de prijzen franco-grens.

3. Indien in de loop van de maand van invoer voor 100 kilogram basisprodukt het verschil tussen de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat en de c.i.f.-prijs of de prijs franco-grens, verminderd met de overeenkomstig lid 2 berekende gemiddelde heffing, groter wordt dan 0,25 rekeneenheid, wordt de gemiddelde heffing verhoogd met het bovengenoemde verschil, afgerond op de dichtstbij gelegen factor van 0,25 rekeneenheid. Deze verhoging wordt toegepast met ingang van de dag volgende op die waarop de overschrijding wordt vastgesteld.

Indien naderhand tijdens dezelfde maand het verschil tussen de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat en de c.i.f.-prijs of de prijs franco-grens ten minste met 0,25 rekeneenheid afwijkt van de nieuwe gemiddelde heffing, wordt deze verhoogd of verlaagd met een bedrag dat overeenkomt met de waargenomen afwijking, afgerond op de dichtstbij gelegen factor van 0,25 rekeneenheid. Deze aanpassing wordt toegepast met ingang van de dag volgende op die waarop de afwijking is waargenomen.

Het bedrag van de gemiddelde heffing mag evenwel in geen geval lager zijn dan het op de eerste dag van de maand vastgestelde peil.

De Commissie stelt de wijzigingen van de gemiddelde heffing vast.

4. Het variabele element dat van toepassing is op een verwerkt produkt vervaardigd uit harde tarwe, is gelijk aan het variabele element dat van toepassing is op hetzelfde produkt dat is vervaardigd uit zachte tarwe.

Artikel 3

1. Behoudens de afwijkingen die voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 9 en 11, is het vaste element van de heffing voor alle Lid-Staten hetzelfde.

Het wordt voor 100 kilogram van elk produkt of elke groep van produkten in de artikelen 4 t/m 12 vastgesteld.

2. In het intracommunautaire handelsverkeer wordt het aldus vastgestelde bedrag op 1 november 1964 met 6/15 en vervolgens op 1 juli van elk jaar met 2/15 verlaagd.

Artikel 4

1. Voor bepaalde produkten van post ex 11.01 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Meel van granen :

ex C. van gerst of van haver
D. van rijst
E. ander

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

a) 180 kilogram voor meel van gerst, van haver of van boekweit, dat, gerekend naar het gewicht van de droge stof, een asgehalte heeft van 2 % of minder ;

b) 180 kilogram voor meel van maïs waarvan het vetgehalte 1,5 % van het gewicht of minder bedraagt ;

c) 114 kilogram voor meel van maïs waarvan het vetgehalte hoger is dan 1,5 % doch lager dan of gelijk is aan 4 % van het gewicht ;

d) 106 kilogram voor meel van rijst ;

e) 102 kilogram in de overige gevallen.

2. Het vaste element is gelijk aan :

— 0,50 rekeneenheid voor de produkten waarvoor de herleidingscoëfficiënt gelijk is aan 180 kilogram ;

— 0,25 rekeneenheid voor de overige produkten.

Artikel 5

1. Voor bepaalde produkten van post ex 11.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Grutten, gries, griesmeel ; gort en parelgort en andere gepelde, geparelde, gebroken of geplette granen (vlokken daaronder begrepen), met uitzondering van gepelde, geglansde, gepolijste of bij het pellen gebroken rijst ; graankiemen, ook indien gemalen :

ex A. Grutten, gries, griesmeel ; gort en parelgort en andere gepelde, geparelde, gebroken of geplette granen (vlokken daaronder begrepen) ;

ex I. van tarwe (met uitzondering van grutten, gries en griesmeel)

II. van rogge

III. van andere granen :

a) gerstvlokken (gortmout) en havervlokken

b) andere,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

A — Voor grutten, gries en griesmeel :

a) van haver, van rogge, van boekweit of van gerst :

— 180 kilogram indien het asgehalte, gerekend naar het gewicht van de droge stof, gelijk is aan of lager is dan 2 % ;

— 102 kilogram in de overige gevallen ;

b) van maïs :

— 180 kilogram indien het vetgehalte gelijk is aan of lager is dan 1,5 % van het gewicht ;

— 114 kilogram indien het vetgehalte hoger is dan 1,5 % doch lager is dan of gelijk aan 4 % van het gewicht ;

— 102 kilogram in de overige gevallen ;

c) van rijst : 106 kilogram ;

d) van andere granen : 102 kilogram.

B — Voor vlokken :

a) van gerst of haver :

— 200 kilogram indien het asgehalte, gerekend naar het gewicht van de droge stof, gelijk is aan of lager is dan 2 % ;

b) van andere granen :

— 180 kilogram indien het asgehalte, gerekend naar het gewicht van de droge stof, gelijk is aan of lager is dan 2 % ;

c) 102 kilogram in de overige gevallen.

C — Voor gepelde granen :

a) voor zachte tarwe of rogge : 133 kilogram ;

b) voor andere granen : 160 kilogram.

D — Voor geparelde granen :

a) voor gerst : 250 kilogram ;

b) voor andere granen : 160 kilogram.

E — Voor granen die slechts gebroken of geplet zijn en voor ontpunte haver : 102 kilogram.

2. Het vaste element is gelijk aan :

— 0,50 rekeneenheid voor de produkten waarvoor de herleidingscoëfficiënt gelijk is aan of hoger is dan 180 kilogram ;

— 0,25 rekeneenheid voor de overige produkten.

Artikel 6

1. Voor de produkten van post 11.02 B van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Graankiemen, ook indien gemalen,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

a) voor tarwekiemen : 75 kilogram ;

b) voor andere kiemen : 75 kilogram maïs.

2. Het vaste element is gelijk aan 0,50 rekeneenheid.

Artikel 7

1. Voor de produkten van post 11.06 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Meel en gries, van sago, van maniok, van arrowroot (pijlwortel), van salep, of van andere wortels en knollen, bedoeld bij post 07.06 :

A. van maniok

B. andere,

is het variabele element gelijk aan het variabele element dat van toepassing is op 100 kilogram maïszetmeel. Dit element kan, ten einde verstoringen op de markt van binnenlandse zetmeelhoudende produkten te voorkomen, overeenkomstig de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 worden gewijzigd.

2. Indien het produkt een denatureringsproces heeft ondergaan, is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op 25 kilogram gerst.

Dit element kan, ten einde verstoringen op de markt van graanprodukten bestemd voor het voederen van vee te voorkomen, volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 worden gewijzigd.

3. Het vaste element is gelijk aan :

— 1,70 rekeneenheid voor de in lid 1 bedoelde produkten,

— 0.25 rekeneenheid voor de in lid 2 bedoelde produkten.

Artikel 8

1. Voor de produkten van post 11.07 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Mout, ook indien gebrand,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

a) voor ongebrande mout van tarwe of van gerst in de vorm van meel : 178 kilogram ;

b) voor ongebrande mout van tarwe of van gerst in een andere vorm : 133 kilogram ;

c) voor gebrande mout van tarwe of van gerst : 155 kilogram ;

d) voor mout van andere graansoorten, onderscheiden volgens dezelfde kenmerken : de hoeveelheden gerst, onderscheidenlijk bedoeld sub a), b) en c).

2. Het vaste element is gelijk aan 0,90 rekeneenheid.

Artikel 9

1. Voor de produkten van post 11.08 A van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Zetmeel :

I. Maïszetmeel

II. Aardappelzetmeel :

a) bestemd voor de vervaardiging van dextrine, van lijm of van apprêteermiddelen

b) ander

III. Rijstzetmeel

IV. Overig,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

a) voor tarwezetmeel : 220 kilogram ;

b) voor rijstzetmeel : 152 kilogram ;

c) voor maïszetmeel : 161 kilogram ;

d) voor ander zetmeel : 161 kilogram maïs.

2. Voor rijstzetmeel is het vaste element gelijk aan 2,55 rekeneenheden.

3. In afwijking van artikel 3, lid 1, wordt voor het overige zetmeel het vaste element, hetzij van toepassing op de invoer uit derde landen, hetzij van toepassing op de invoer uit de Lid-Staten, verkregen door toepassing van het douanerecht, dat op 21 april 1962 voor de betrokken invoer gold op 11,25 rekeneenheden.

De verlaging met 6/15 en de overige verlagingen met 2/15, als bepaald in artikel 3, lid 2, voor het intracommunautaire handelsverkeer geschieden voor deze produkten ten aanzien van het vaste element dat op dit handelsverkeer van toepassing is.

Bovendien wordt het vaste element dat van toepassing is op de invoer uit derde landen op zodanige wijze verlaagd dat het aan het einde van de overgangsperiode voor alle Lid-Staten hetzelfde is en 1,70 rekeneenheid bedraagt. Te dien einde wordt het verschil tussen het oorspronkelijke bedrag en 1,70 rekeneenheid op 1 november 1964 met 6/15 en vervolgens op 1 juli van elk jaar met 2/15 verlaagd.

Het bedrag van het vaste element ten opzichte van derde landen mag niet minder belopen dan 1,70 rekeneenheid.

Artikel 10

1. Voor de produkten van post 11.09 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Gluten en glutenmeel, ook indien gebrand,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden basisprodukt :

a) voor gluten van zachte tarwe : 400 kilogram ;

b) voor gluten vervaardigd uit andere basisprodukten : 200 kilogram maïs.

2. Het vaste element is gelijk aan 15 rekeneenheden.

Artikel 11

1. Voor de produkten van post 17.02 B van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Glucose (druivesuiker) en glucosestroop,

is het variabele element gelijk aan de gemiddelde heffing die van toepassing is op de volgende hoeveelheden maïs :

a) voor glucose (dextrose), in de vorm van wit kristallijn poeder, ook geagglomereerd : 210 kilogram ;

b) voor elke andere glucose en voor glucosestroop : 161 kilogram.

2. In afwijking van artikel 3, lid 1, wordt het vaste element, hetzij van toepassing op de invoer uit derde landen, hetzij van toepassing op de invoer uit de Lid-Staten, verkregen door toepassing van het douanerecht, dat op 1 augustus 1962 voor de betrokken invoer gold, op :

a) 18,00 rekeneenheden voor glucose (dextrose) in de vorm van wit kristallijn poeder, ook geagglomereerd ;

b) 12,50 rekeneenheden voor glucose in andere vorm en voor glucosestroop.

De verlaging met 6/15 en de overige verlagingen met 2/15, als bepaald in artikel 3, lid 2, voor het intracommunautaire handelsverkeer geschieden voor deze produkten ten aanzien van het vaste element dat op dit handelsverkeer van toepassing is.

Bovendien wordt het vaste element dat van toepassing is op de invoer uit derde landen op zodanige wijze verlaagd dat het aan het einde van de overgangsperiode voor alle Lid-Staten hetzelfde is en gelijk is aan 8,00 rekeneenheden voor glucose

(dextrose), in de vorm van wit kristallijn poeder, ook geagglomereerd, en aan 5,50 rekeneenheden voor glucose in andere vorm en voor glucosestroop. Te dien einde wordt het verschil tussen het oorspronkelijke bedrag en 8,00 of 5,50 rekeneenheden op 1 november 1964 met 6/15 en vervolgens op 1 juli van elk jaar met 2/15 verlaagd.

Het bedrag van het vaste element ten opzichte van derde landen mag niet minder belopen dan 8,00 rekeneenheden voor glucose (dextrose), in de vorm van wit kristallijn poeder, ook geagglomereerd, en dan 5,50 rekeneenheden voor glucose in andere vorm en voor glucosestroop.

Artikel 12

1. Voor bepaalde produkten van post ex 23.02 van het gemeenschappelijk douanetarief, namelijk :

Zemelen, slijpsel en andere resten van het zeven, van het malen of van andere bewerkingen van granen,

wordt het variabele element als volgt vastgesteld :

a) voor het produkt dat ontstaat bij de bewerking van andere produkten dan maïs of rijst en waarvan het zetmeelgehalte lager is dan of gelijk is aan 28 %, is het variabele element gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de gemiddelde heffingen die onderscheidenlijk van toepassing zijn op 25 kilogram zachte tarwe, gerst en maïs. Indien echter meer dan 10 % van het ingevoerde produkt door een zeef met mazen van 0.2 millimeter valt en indien voorts van het produkt dat door de zeef is gegaan het asgehalte, berekend op basis van de droge stof, minder dan 1,5 % bedraagt, moet het sub d) bedoelde variabele element worden toegepast ;

b) voor het produkt dat ontstaat bij de bewerking van maïs of rijst en waarvan het zetmeelgehalte lager is dan of gelijk is aan 35 %, is het variabele element gelijk aan 125 % van het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het bepaalde sub a) ;

c) voor het produkt dat ontstaat bij de bewerking van maïs of rijst en waarvan het zetmeelgehalte hoger is dan 35 %, doch lager dan of gelijk aan 45 % en dat een denatureringsproces heeft ondergaan, is het variabele element gelijk aan 200 % van het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het bepaalde sub a) ;

d) voor andere dan de sub a), b) en c) bedoelde produkten is het variabele element gelijk aan 400 % van het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het bepaalde sub a), of aan 400 % van de hoogste van de gemiddelde heffingen die van toepassing zijn op 25 kilogram zachte tarwe, gerst of maïs. Elke Lid-Staat past de door hem gekozen methode toe op alle ingevoerde produkten en deelt zijn keuze aan de Commissie mede.

2. Ten einde verstoringen op de markt van de in lid 1, sub a) b), c) en d), bedoelde produkten of van de daarmede in concurrentie tredende produkten te voorkomen, kunnen de in lid 1, sub a), b) en c), vermelde percentages betreffende het zetmeelgehalte en het in lid 1, sub b), c) en d), vermelde percentage betreffende het bedrag van het variabele element overeenkomstig de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 worden gewijzigd.

3. Het vaste element is gelijk aan nul.

Artikel 13

Bij de berekening van het bedrag van het variabele element dat van toepassing is op de in de artikelen 9, 10 en 11 bedoelde produkten, wordt rekening gehouden met de restituties bij de produktie, die worden verleend voor maïs, zachte tarwe en breukrijst, die worden gebruikt door de zetmeelfabrieken, alsmede voor aardappelzetmeel.

De wijze van toepassing van dit artikel wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 en van artikel 23 van Verordening no. 16/64/EEG.

Titel II — Restituties

Artikel 14

1. In het intracommunautaire handelsverkeer kan bij uitvoer van een verwerkt produkt een restitutie worden verleend door de uitvoerende Lid-Staat waarvan de drempelprijs voor het basisprodukt, dat ten grondslag ligt aan de berekening van het variabele element voor dit verwerkte produkt, hoger is dan die welke in de invoerende Lid-Staat voor hetzelfde basisprodukt geldt.

Per 100 kilogram uitgevoerd verwerkt produkt mag deze restitutie niet hoger zijn dan het verschil tussen de drempelprijs van de uitvoerende Lid-Staat en de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat of diens c.i.f.-prijs, indien deze hoger is dan laatstgenoemde drempelprijs, welk verschil wordt berekend voor de hoeveelheid basisprodukt die ten grondslag ligt aan de berekening van het variabele element.

2. De restituties kunnen worden beperkt tot bedragen die lager zijn dan die welke in lid 1 zijn vastgesteld, voor zover dit noodzakelijk is om prijsdistorsies zowel in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten onderling als op de markt van de invoerende Lid-Staat te voorkomen. De wijze van toepassing van dit lid wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 en van artikel 23 van Verordening no. 16/64/EEG.

Artikel 15

In het handelsverkeer met derde landen wordt, voor de in de bijlage van Verordening no. 19 genoemde verwerkte produkten, bij de vaststelling van de restitutie die de Lid-Staten kunnen verlenen met name rekening gehouden met de toestand op de wereldmarkt en de prijzen van de basisprodukten.

De wijze van toepassing van dit artikel wordt volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 vastgesteld.

Artikel 16

Het bedrag van de restituties bij uitvoer is het bedrag dat van toepassing is op de dag waarop de uitvoer plaatsvindt. Op verzoek van de belanghebbende wordt het bedrag van de restitutie echter van tevoren vastgesteld overeenkomstig de bepalingen die volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 en van artikel 23 van Verordening no. 16/64/EEG zijn vastgesteld.

Artikel 17

1. Er wordt een stelsel van restituties bij de produktie ingesteld voor maïs en zachte tarwe die worden gebruikt door de zetmeelfabrieken, alsmede door de industrie, welke Quellmehl vervaardigt, en voor aardappelzetmeel.

2. Voor het tijdvak van 1 november 1964 tot en met 30 september 1965 en vervolgens voor elk tijdvak van 1 oktober tot en met 30 september eerstvolgende stelt de Raad, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen gedurende de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen nadien, de in lid 1 en in artikel 14 van Verordening no. 16/64/EEG bedoelde, door de Lid-Staten tijdens elk verkoopseizoen toe te kennen restitutie bij de produktie op zodanige wijze vast dat voor elk produkt uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode voor alle Lid-Staten een zelfde restitutie wordt bereikt.

Bij het nemen van deze beslissingen laat de Raad zich met name leiden door de opgedane ervaring en bepaalde criteria.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, met eenparigheid van stemmen tijdens de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid nadien, deze criteria vast, rekening houdend met de noodzaak een evenwichtige verhouding te handhaven tussen de prijzen van de diverse soorten zetmeel onderling, en tussen de prijzen van zetmeel en die van de vervangingsprodukten, met inachtneming van de belangen van alle betrokken landbouwprodukties van de Gemeenschap.

Artikel 18

Bij de berekening van het bedrag van de restituties bij de uitvoer die voor de in de artikelen 9, 10 en 11 bedoelde produkten kunnen worden toegekend, wordt rekening gehouden met de restituties bij de produktie die worden verleend voor maïs, zachte tarwe en breukrijst, die worden gebruikt door de zetmeelfabrieken, alsmede voor aardappelzetmeel.

De wijze van toepassing van dit artikel wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 en van artikel 23 van Verordening no. 16/64/EEG.

Artikel 19

Indien een Lid-Staat voor een basisprodukt de bepalingen van artikel 23, lid 4, van Verordening no. 19 toepast, moet hij deze bepalingen op dezelfde wijze toepassen op de invoer van verwerkte produkten, in de zin van deze verordening die uit hetzelfde basisprodukt zijn vervaardigd.

Het bedrag van de subsidie voor 100 kilogram ingevoerd verwerkt produkt is gelijk aan de subsidie die wordt verleend voor de hoeveelheid basisprodukt, die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van het variabele element.

Het bedrag van de heffing en dat van de subsidie kunnen met elkaar vereffend worden.

De Lid-Staat treft alle nodige maatregelen opdat deze subsidie uitsluitend ten goede komt aan het binnenlands verbruik.

Titel III — Algemene Bepalingen

Artikel 20

Volgens de procedure van artikel 26 van Verordening no. 19 worden de methoden vastgesteld ter bepaling van :

a) het in de artikelen 4, 5 en 12 bedoelde asgehalte en vetgehalte ;

b) de in de artikelen 7 en 12 bedoelde denatureringsprocessen ;

c) het in artikel 12 bedoelde zetmeelgehalte.

Artikel 21

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Zij is met ingang van 1 november 1964 van toepassing.

Verordening no. 55 en de verordeningen waarbij Verordening no. 55 werd gewijzigd, vervallen op die datum.

De bepalingen die ter uitvoering van Verordening no. 55 zijn vastgesteld, blijven van kracht voorzover zij niet onverenigbaar zijn met het bepaalde in de onderhavige verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Brussel, 21 oktober 1964.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. HÜTTEBRÄUKER

VERORDENING No. 142/64/EEG VAN DE RAAD

van 21 oktober 1964

houdende verlenging en aanpassing tot en met 31 maart 1965 van de grenzen van de restitutie bij de produktie van zetmeel

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening no. 19 van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (1), inzonderheid op artikel 24,

Gelet op Verordening no. 16/64/EEG van de Raad houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt (2), inzonderheid op de artikelen 14 en 22,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat artikel 17 van Verordening no. 141/64/EEG van de Raad (3) een restitutie bij de produktie van zetmeel voorschrijft die de Lid-Staten elk seizoen moeten verlenen, zodanig dat uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode voor elk produkt een voor alle Lid-Staten gelijke restitutie wordt bereikt ;

Overwegende dat het vanwege het uiteenlopende karakter van de in de verschillende Lid-Staten geldende maatregelen nog niet mogelijk is de definitieve regeling van de restitutie bij de produktie vast te stellen ; dat in afwachting van een definitieve oplossing door de Raad een stelsel dat soortgelijke trekken vertoont als dat van het seizoen 1963/64 tot en met 31 maart 1965 dient te worden verlengd, waarbij de grenzen worden vastgesteld van de restitutie die de Lid-Staten voor elk produkt kunnen toekennen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Van 1 november 1964 tot en met 31 maart 1965 kunnen de Lid-Staten een restitutie bij de produktie verlenen voor maïs, zachte tarwe en breukrijst, gebruikt voor de vervaardiging van zetmeel en van Quellmehl, alsmede voor aardappelzetmeel, een en ander onder de volgende voorwaarden :

a) voor uit maïs vervaardigd zetmeel mag de restitutie voor 100 kilogram door de zetmeelfabriek verwerkte granen niet groter zijn dan het verschil tussen de aan het begin van het verkoopseizoen 1964/1965 geldende drempelprijs voor maïs en 6,10 rekeneenheden ;

b) voor uit zachte tarwe vervaardigd zetmeel mag de restitutie voor 100 kilogram door de zetmeelfabriek verwerkte granen niet groter zijn dan het verschil tussen de geldende drempelprijs voor zachte tarwe en 7,00 rekeneenheden ;

c) voor uit breukrijst vervaardigd zetmeel mag de restitutie voor 100 kilogram door de zetmeelfabriek gebruikte grondstof niet groter zijn dan het verschil tussen de geldende drempelprijs voor breukrijst en 8,30 rekeneenheden ;

d) voor aardappelzetmeel mag de restitutie die kan worden verleend bij de produktie van 100 kilogram verwerkte produkten niet groter zijn dan die welke op dezelfde datum wordt verleend voor

(1) PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 933/62.
(2) PB no. 34 van 27. 2. 1964, blz. 574/64.
(3) Zie blz. 2666/64 van dit nummer.